16. בשלח. הציור שלא הרשים.

טו 1: אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַה׳.

מסופר על אומן גדול שצייר, לבקשת המלך, ציור של סוס מלכותי. כשהשלים את מלאכתו, הורה המלך להציג את הציור ברחובה של העיר, בתקווה לעורר התפעלות בקרב ההמון. אומנם לתדהמתו, איש לא טרח להביט בציור.

- מדוע מתעלמים כולם מיצירת המופת שלך? תהה המלך בפני הצייר המחונן.
- ייתכן שהציור כה מושלם, עד שהוא נראה כסוס אמתי, השיב הצייר, כי ההמון אינו מבין שמדובר ביצירת אמנות. אם תחלק את הציור לשניים, יבינו כולם שמדובר ביצירה ולא בסוס חי, הוסיף הצייר.

ואכן, כשעשו כמצוותו, גילו הכול את מלאכת האומן והתפעלו מן הדיוק והכישרון.

מהו נמשל?

ברא הקב״ה עולם מופלא ומלא הוד: השמש, הירח, הכוכבים, האוקיינוסים ועוד רבים. כל אלה מעידים על גבורתו וחכמתו האין-סופית. אך לעיתים, מרוב שהכול נראה ׳טבעי׳, האדם עלול שלא להתפעל מן הבריאה. כוחו של ריבונו של עולם כה גדול, עד שהוא כמו מסתתר מאחורי ׳חוקי הטבע׳.

רק כשמתרחשים אירועים חריגים, כמו קריעת ים סוף, אנחנו זוכים לראות את ידו החזקה וזרועו הנטויה של הבורא בגלוי ולהתפעל מגדולתו. אז אנחנו מבינים כי העולם אינו ׳טבעי׳ בלבד, אלא יצירה מופלאה של ריבון העולם.

אכן, מצערת העובדה שלעיתים אנחנו זוכרים להלל אותו רק לנוכח ניסים גלויים, ונוטים לשכוח את הנסים הסמויים בחיי היום יום.